

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด

ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)

ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน)

อื่น ๆ คือ

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้

๖.๑ กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๖.๒ กฎกระทรวงกำหนดรายชื่อประเภทสินค้าเฉพาะอย่างและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือพ้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๖.๓ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การรับรองมาตรฐานสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๖.๔ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

๖.๕ ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญาว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

-ไม่มี-

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

๘.๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจและทางสังคม กล่าวคือ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มมูลค่าและช่วยยกระดับมาตรฐานให้กับสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นหรือเฉพาะท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการช่วยอนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นและสนับสนุนให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

๘.๒ เพื่อคุ้มครองสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะพิเศษที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และภูมิปัญญาของมนุษย์ ป้องกันไม่ให้ประชาชนสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า โดยกำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ และห้ามการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อันจะทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าที่ระบุในทะเบียน

๘.๓ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามพันธกรณีตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าขององค์การการค้าโลก (Agreement on Trade-Related Aspect on Intellectual Property Rights : TRIPS) และอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม (Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

๙.๑ การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญ เช่น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต้องไม่เป็นชื่อสามัญของสินค้าที่จะใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือนโยบายแห่งรัฐ หรือหากเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศ จะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศนั้นและมีการใช้สืบเนื่องตลอดมาจนถึงวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน โดยนายทะเบียนจะตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียน และหากเห็นควรให้ขึ้นทะเบียน นายทะเบียนจะมีคำสั่งประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนและเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำคัดค้านก่อนรับขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ หากผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียได้รับคำสั่งอันเป็นการโต้แย้งสิทธิของตน สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือศาลได้

๙.๒ การแก้ไขและเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไขและเพิกถอนการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หากเป็นข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนเล็กน้อยในรายการการขึ้นทะเบียน นายทะเบียนมีอำนาจแก้ไขได้ แต่หากการขอขึ้นทะเบียนหรือการขึ้นทะเบียนได้ดำเนินการไปโดยไม่ชอบ หรือปรากฏว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการขึ้นทะเบียน ทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีลักษณะต้องห้ามหรือรายการเกี่ยวกับแหล่งภูมิศาสตร์เปลี่ยนแปลงไป อำนาจในการแก้ไขหรือเพิกถอนย่อมตกแก่คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ ผู้ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของคณะกรรมการย่อมมีสิทธินำคดีขึ้นสู่ศาลได้

๙.๓ การใช้และการระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: กำหนดสิทธิและเงื่อนไขในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือการสั่งระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งกำหนดฐานความผิดและโทษ

สำหรับการกระทำโดยมิชอบ ซึ่งกฎหมายให้ความคุ้มครอง ๒ ระดับ ได้แก่ การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าทั่วไปและการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าเฉพาะอย่าง

๙.๔ คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์ สั่งให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

๑๐.๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะส่งผลให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นได้รับการคุ้มครองในฐานะสิทธิชุมชน

๑๐.๒ ผู้ผลิตสินค้าซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์หรือผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้านั้นมีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าตามที่ระบุไว้ในทะเบียนหรือตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

๑๐.๓ ประชาชนผู้ไม่มีสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถประกอบการค้าโดยใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ หากบุคคลใดกระทำการดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่มิชอบหรือเป็นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

นอกจากเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความจำเป็นอยู่อย่างใดก็ดี พระราชบัญญัติได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปี ไม่เคยมีการแก้ไขปรับปรุงและเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและสร้างมูลค่าให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มากยิ่งขึ้น จึงเห็นว่ามีหลายประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้การคุ้มครอง การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการบังคับใช้สิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นที่ต้องแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฯ ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น บทนิยามสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และบทกำหนดโทษ

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

๑๒.๑ ผู้ผลิตสินค้าซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์หรือผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้านั้นมีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าตามที่ระบุไว้ในทะเบียนหรือตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด เนื่องจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นสิทธิชุมชน

๑๒.๒ ประชาชนทั่วไปหรือผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยเห็นว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพและมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

๑๒.๓ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกหลอกลวงจากการซื้อสินค้าจากแหล่งที่แอบอ้างที่มาของสินค้าหรือป้องกันการสับสนในแหล่งที่มาของสินค้า และเพื่อคุ้มครองผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าที่ตั้งอยู่ในแหล่งที่มาอันแท้จริงของสินค้าไม่ให้เสียหายจากการถูกแอบอ้างที่ไม่ชอบอันอาจบั่นทอนชื่อเสียงของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

กฎหมายนี้มีลักษณะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการคุ้มครองและใช้ประโยชน์จากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มากกว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน กล่าวคือ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนบางประการ เช่น ประชาชนที่ไม่ใช่ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ประกอบการจำหน่ายสินค้าที่ไม่ได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่แท้จริงได้ มีขึ้นโดยความจำเป็น เนื่องจากต้องมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองชื่อเสียงและคุณภาพของสินค้า ผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ การคุ้มครองผู้บริโภคให้สับสนหลงผิดในแหล่งที่มาของสินค้า และการอนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นของประเทศในฉบับเดียวกัน

- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

กฎหมายนี้มีขึ้นเพื่อตอบแทนผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพหรือมีลักษณะเฉพาะ และไม่ได้กำหนดให้เป็นมาตรการเชิงบังคับให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าทุกรายมีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม

- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตรและสินค้าหัตถกรรมที่ชาวไทยมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ

- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

กฎหมายนี้มีขึ้นกฎหมายนี้มีขึ้นเพื่อการอนุวัติการตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๒๒ ถึง ๒๔ แห่งความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS Agreement)

- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

กฎหมายนี้มีขึ้นตามนโยบายของประเทศในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และเป็นการอนุวัติการตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๒๒ ถึง ๒๔ แห่งความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ซึ่งการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ย่อมก่อให้เกิดผลเชิงบวกทางเศรษฐกิจและสังคม

ในมิติเศรษฐกิจ ผู้ผลิตสินค้าซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์และผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้านั้นมีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าตามที่ระบุไว้ในทะเบียนตามสิทธิที่ควรจะได้รับ หรือระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีมาตรฐานและน่าเชื่อถือภายใต้กฎหมายย่อมเป็นการคุ้มครองผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าและเป็นการป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจเสรีทุนนิยมที่รัฐจะต้องป้องกันไม่ให้เกิดการเอาเปรียบอย่างไม่เป็นธรรมจากการฉกฉวยหรือแอบอ้างชื่อเสียงของคู่แข่งทางการค้า นอกจากนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังสามารถสร้างโอกาสในทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ นอกเหนือจากการจำหน่ายสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ด้วย อาทิ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศมายังพื้นที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปพร้อมกัน ผลเชิงบวกเหล่านี้ย่อมส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและเป็นผลดีต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ในมิติทางสังคม การมีระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่น่าเชื่อถือ จะทำให้สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีมูลค่าเพิ่ม ก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าในการพัฒนาสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่มีคุณภาพ

มาตรฐานและปลอดภัยตามที่ต้องการ ในอีกแง่หนึ่ง ท้องถิ่นสามารถสร้างรายได้จากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จึงเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ขณะเดียวกันเป็นการลดปัญหาความแออัดของชุมชนเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถสร้างงาน เพิ่มรายได้ ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนกลับท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังเป็นประโยชน์ในแง่ที่จะช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ช่วยรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น รักษามรดกตกทอด ขนบธรรมเนียมและศิลปะพื้นบ้านของไทย และสร้างความภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นในถิ่นกำเนิดด้วย

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

จำนวนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ๒๔๔ รายการ (ณ วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๘)

๑) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย	๒๒๑ รายการ
๑.๑) ข้าว	๒๓ รายการ
๑.๒) พืช/ผัก/ผลไม้	๑๑๒ รายการ
๑.๓) ประมง	๑๓ รายการ
๑.๔) ปศุสัตว์	๑ รายการ
๑.๕) ผ้า	๑๖ รายการ
๑.๖) หัตถกรรม	๒๓ รายการ
๑.๗) ไวน์/สุรา	๒ รายการ
๑.๘) อาหาร	๓๑ รายการ
๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่างประเทศ	๒๓ รายการ

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่ปรากฏผลการดำเนินคดีหรือลงโทษตามกฎหมายฉบับนี้ และขณะนี้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่อยู่ในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งต้องดำเนินการปรับเป็นพินัยโดยเจ้าหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญาแทนการดำเนินคดีอาญา ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับแนวทางการตีความกฎหมายในกรณีการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ยังมีข้อถกเถียงระหว่างนักกฎหมาย รวมถึงแนวทางการรวบรวมพยานหลักฐานที่สำคัญเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าควรมีลักษณะอย่างไร

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

-ไม่มี-

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด

-ไม่มี-

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

ความเหมาะสมของระบบอนุญาต

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องมีความเชื่อมโยงระหว่างสินค้ากับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และสินค้าที่ผลิตจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ จะต้องมีความคุณภาพ ชื่อเสียง และลักษณะอื่นใดเป็นที่รู้จักและยอมรับในหมู่ผู้บริโภค ลักษณะเด่นของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มาจากสองด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านธรรมชาติที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างสินค้ากับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์อย่างแท้จริง และองค์ประกอบด้านมนุษย์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเป็นผลผลิตจากภูมิปัญญาดั้งเดิมเฉพาะถิ่นหรือเป็นการอาศัยความชำนาญพิเศษเฉพาะผู้ผลิตในชุมชนนั้นๆ ดังนั้น เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกหลอกลวงจากการซื้อสินค้าจากแหล่งที่แอบอ้างที่มาของสินค้าหรือป้องกันการสับสนในแหล่งที่มาของสินค้า และเพื่อคุ้มครองผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าที่ตั้งอยู่ในแหล่งที่มาอันแท้จริงของสินค้าไม่ให้เสียหายจากการถูกแอบอ้างที่ไม่ชอบอันอาจบั่นทอนชื่อเสียงของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการอนุญาตในส่วนของการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งการขอใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งหน้าที่ของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ การแสดงแหล่งที่มาที่แท้จริงแห่งสินค้าที่น่าออกจำหน่ายแก่สาธารณชน และการรับรองคุณภาพโดยปริยายของสินค้าอันมีที่มาจากแหล่งผลิตซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากสาธารณชน

ความเหมาะสมของระบบคณะกรรมการ

คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยที่เกิดขึ้นจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฯ ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง พิจารณาสั่งให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พิจารณาเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ตลอดจนปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ จึงต้องมีคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้แทนสภาทนายความ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิน ๑๔ คน และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นการเปิดช่องให้มีการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ จึงจำเป็นต้องคงระบบคณะกรรมการไว้ตามเดิม

ความเหมาะสมของการให้อำนาจดุลพินิจแก่เจ้าหน้าที่

การตรวจสอบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต้องมีการตรวจสอบหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งกฎหมายได้กำหนดกรอบการพิจารณาอย่างกว้างไว้ ประกอบกับคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แต่ละฉบับมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน เจ้าหน้าที่จึงจำเป็นต้องมีดุลพินิจในการตรวจสอบคำขอและออกคำสั่ง

ความเหมาะสมของการกำหนดโทษอาญา

เนื่องด้วยบทกำหนดโทษตามหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นโทษอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว และพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ อยู่ในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงมีผลให้บทกำหนดโทษตามหมวด ๗

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฯ เป็นความผิดทางพินัยซึ่งมีโทษปรับเป็นพินัย มิใช่ความผิดทางอาญาตั้งแต่วันดังกล่าวเป็นต้นมา

ส่วนที่ ๔
ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับความเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว โดยวิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผ่านหน้าเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) และหน้าเว็บไซต์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ รวมเป็นระยะเวลา ๓๑ วัน

ได้รับความเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุวิธี)

มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานภาครัฐ สำนักงานกฎหมาย ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พร้อมทั้งได้จัดประชุมประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

๑๙.๑ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๑	ท่านเห็นว่า ปัจจุบันยังจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ อยู่หรือไม่	๔๑ (๙๑%)	๒ (๔.๕%)	๒ (๔.๕%)
๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าลักษณะต้องห้ามมิให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๕ มีรายละเอียดครบถ้วนและถ้อยคำมีความชัดเจนในแต่ละอนุมาตรา มาตรา ๕ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนสำหรับสินค้าใดต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (๑) เป็นชื่อสามัญของสินค้าที่จะใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น	๓๙ (๙๓ %)	- (๐%)	๓ (๗%)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความ คิดเห็น
	(๒) เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือนโยบายของรัฐ]			
๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากจะมีการแก้ไขปรับปรุงลักษณะต้องห้ามของการขึ้นทะเบียนให้รวมถึงชื่อพันธุ์พืชหรือชื่อพันธุ์สัตว์ (ทั้งนี้ การใช้ชื่อพันธุ์พืชหรือชื่อพันธุ์สัตว์โดยมีชื่อแหล่งภูมิศาสตร์ต่อท้ายชื่อดังกล่าวยังสามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้เช่นเดิม)	๓๘ (๘๘%)	๒ (๕%)	๓ (๗%)
๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๗ มีความเหมาะสม [มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีดังนี้ (๑) ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีเขตรับผิดชอบครอบคลุมบริเวณแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า (๒) บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการค้าเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และมีถิ่นที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า (๓) กลุ่มผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์]	๓๖ (๘๒%)	๕ (๑๑%)	๓ (๗%)
๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ารายละเอียดของคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๑๐ มีความเหมาะสมและถ้อยคำมีความชัดเจน [มาตรา ๑๐ คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้า แหล่งภูมิศาสตร์ และรายละเอียดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง]	๔๑ (๙๑%)	๑ (๒%)	๓ (๗%)
๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากจะมีการแก้ไขปรับปรุงให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งแก้ไขคำขอขึ้นทะเบียนได้	๓๙ (๘๙%)	๒ (๕%)	๓ (๗%)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น
๗	<p>ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากระบวนการคัดค้านมีความเหมาะสมและถ้อยคำมีความชัดเจน</p> <p>[- มาตรา ๑๖ ได้กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณา</p> <p>- ต่อมาเมื่อมีการยื่นคำคัดค้านแล้ว มาตรา ๑๗ ได้กำหนดให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียน โดยผู้ขอขึ้นทะเบียนจะต้องยื่นคำโต้แย้งภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน ซึ่งหากผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ยื่นคำโต้แย้ง จะถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนละทิ้งคำขอ</p> <p>- เมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งแล้ว มาตรา ๑๘ ได้กำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยให้ทั้งสองฝ่ายทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย]</p>	<p>๓๘ (๘๔%)</p>	<p>๓ (๗%)</p>	<p>๔ (๙%)</p>
๘	<p>ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังมีความจำเป็น และมีหน้าที่และอำนาจที่เหมาะสม</p> <p>[หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) พิจารณาสั่งแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>(๕) พิจารณาแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตามมาตรา ๑๒</p> <p>(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้]</p>	<p>๔๑ (๙๓%)</p>	<p>๑ (๒%)</p>	<p>๒ (๕%)</p>
๙	<p>ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการแก้ไขคำขอรายการที่รับขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ มีรายละเอียดที่ถูกต้องครบถ้วนและถ้อยคำมีความชัดเจน</p>	<p>๔๑ (๙๓%)</p>	<p>- (๐%)</p>	<p>๓ (๗%)</p>

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดง ความ คิดเห็น
๑๐	<p>ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการแก้ไขและการเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๒ และ ๒๓ ยังมีความเหมาะสม มีรายละเอียดที่ถูกต้องครบถ้วนและมีถ้อยคำที่ชัดเจน</p> <p>[- มาตรา ๒๒ ให้สิทธิผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ หากปรากฏหลักฐานว่าในขณะที่รับขึ้นทะเบียน การขึ้นทะเบียนได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยอำพราง หรือโดยมีรายการข้อความผิดไปจากความเป็นจริง</p> <p>- มาตรา ๒๓ ให้สิทธิผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้หากปรากฏว่ามีสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการขึ้นทะเบียน ซึ่งอาจเป็นกรณีที่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ หรือรายการเกี่ยวกับแหล่งภูมิศาสตร์หรือรายการอื่นเปลี่ยนแปลงไปจากที่ลงในทะเบียน]</p>	๔๑ (๙๑%)	๑ (๒%)	๓ (๗%)
๑๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในภาพรวมยังมีความจำเป็นและเหมาะสม	๔๓ (๙๖%)	- (๐%)	๒ (๕%)
๑๒	<p>ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าขอบเขตการกระทำโดยมิชอบตามมาตรา ๒๗ มีความชัดเจนและเหมาะสม</p> <p>[มาตรา ๒๗ การกระทำความผิดต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบ</p> <p>(๑) การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อแสดงหรือทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าสินค้าที่ไม่ได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว</p> <p>(๒) การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยประการใดที่ทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าและในคุณภาพ ชื่อเสียง หรือ</p>	๓๙ (๘๗%)	๒ (๕%)	๔ (๙%)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น
	คุณลักษณะอื่นของสินค้านั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น การกระทำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำก่อนวันขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ]			
๑๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการให้ความคุ้มครองสินค้าเฉพาะอย่างตามมาตรา ๒๘ (ปัจจุบันมี ๔ ประเภท ได้แก่ ข้าว ไหม ไวน์ สุรา) มีความชัดเจนและเหมาะสม [มาตรา ๒๘ รัฐมนตรีอาจประกาศให้สินค้าประเภทใดเป็นสินค้าเฉพาะอย่างก็ได้ โดยกำหนดในกฎกระทรวง ภายใต้บังคับวรรคสี่ เมื่อประกาศให้สินค้าประเทศใดเป็นสินค้าเฉพาะอย่างตามวรรคหนึ่ง การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าที่มีได้มีแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นการกระทำโดยมิชอบแม้ว่าผู้ได้ระบุแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้านั้นไว้ด้วย หรือได้ใช้คำหรือได้กระทำการใดที่แสดงให้ทราบถึงแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้านั้นก็ตาม การแสดงให้เห็นทราบถึงแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าตามวรรคสองให้รวมถึงการใช้คำว่า “ชนิด” “ประเภท” “แบบ” หรือคำหรือสิ่งทำนองเดียวกันประกอบกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใช้กับสินค้านั้น การกระทำตามวรรคสองมิให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบหากผู้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นได้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวเป็นระยะเวลาสิบปีติดต่อกันก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือโดยสุจริตก่อนวันดังกล่าว]	๔๐ (๙๑%)	๑ (๒%)	๓ (๗%)
๑๔	ท่านเห็นว่าข้อกำหนดให้สินค้า ข้าว ไหม ไวน์ สุรา เป็นสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองในระดับพิเศษมีความเหมาะสม	๓๘ (๘๖%)	๓ (๗%)	๓ (๗%)
๑๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าบทกำหนดโทษตามหมวด ๗ ซึ่งถูกเปลี่ยนจากการปรับในทางอาญามาเป็น	๓๙ (๙๐%)	๒ (๕%)	๒ (๕%)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย				
ข้อ	ประเด็นคำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความคิดเห็น
	การปรับเป็นพินัย มีความชัดเจนและเหมาะสม รวมถึงการกำหนดอัตราโทษมีความเหมาะสมแล้ว [มาตรา ๓๙ ได้กำหนดให้การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยละเมิดตามมาตรา ๒๗ มีความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท -มาตรา ๔๐ ได้กำหนดให้การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองในระดับพิเศษ โดยละเมิดตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง มีความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท -มาตรา ๔๑ ได้กำหนดให้ผู้ที่ไม่มาให้อ้อยค่า หรือไม่ส่งเอกสารหรือสิ่งใดต่อคณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๓๘ มีความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท]			
๑๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรนำบทบัญญัติเรื่องตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มากำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ และมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ได้รับอนุญาต	๔๓ (๙๖%)	- (๐%)	๒ (๕%)
๑๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรกำหนดให้มีระบบควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ในพระราชบัญญัติ	๔๓ (๙๖%)	- (๐%)	๒ (๕%)

๑๙.๒ ความคิดเห็นและข้อสังเกตที่ได้รับ

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๗ มีความเหมาะสม

- ควรขยายขอบเขตของผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในมาตรา ๗(๑) โดยให้รวมถึงรัฐ รัฐบาล หรือส่วนราชการของต่างประเทศด้วย โดยเสนอถ้อยคำว่า “รัฐ รัฐบาล ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศที่ต้นสังกัด...”

- ควรแก้ไขขอบเขตของผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในมาตรา ๗(๒) เนื่องจากสหกรณ์หรือกลุ่มบุคคลที่รับสินค้ามาจำหน่าย อาจมาจากการรวมกลุ่มกันของบุคคลหรือกลุ่มคนที่ต่างท้องถิ่นหรือต่างแหล่งภูมิศาสตร์ ดังนั้น ถ้อยคำ “...และมีถิ่นที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า” จึงทำให้ผู้ผลิตรายย่อยหรือผู้จำหน่ายรายย่อยขึ้นทะเบียนไม่ได้

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ารายละเอียดของคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๑๐ มีความเหมาะสมและถ้อยคำมีความชัดเจน

- ควรเพิ่มเติมให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานการจัดการไว้ในคำขอขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ ด้วย

๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังมีความจำเป็นและมีหน้าที่และอำนาจที่เหมาะสม

- ในกรณีเกี่ยวกับการพิจารณาเพื่อมีคำวินิจฉัยอย่างใดของคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ควรมีตัวแทนภาคการเกษตรหรือภาคพาณิชย์หรือผู้แทนในภาคประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นๆ เข้าร่วมด้วย เพื่อให้ได้เห็นความจำเป็นหรือมุมมองที่หลากหลาย

๔) ท่านเห็นว่าการกำหนดให้สินค้า ข้าว ไหม ไวน์ สุรา เป็นสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองในระดับพิเศษมีความเหมาะสม

- ควรเพิ่มเติมประเภทสินค้าที่ได้รับการคุ้มครองในระดับพิเศษนอกเหนือไปจากข้าวและไหม เนื่องจากสินค้าที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยไม่ได้จำกัดอยู่แค่สินค้าข้าวและไหมเท่านั้น

๕) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรกำหนดให้มีระบบควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ในพระราชบัญญัติ

- ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพภายหลังขึ้นทะเบียนและมีหน่วยงานส่วนกลางตรวจสอบ เนื่องจากสินค้าตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นสินค้าที่เป็นตัวแทนของประเทศ ไม่ใช่เพียงชุมชนใดชุมชนหนึ่ง จึงต้องมีการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐาน และหากการตรวจสอบพบว่าสินค้าไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ ควรให้มีการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนแล้วแต่กรณี ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการ หรือหน่วยงานราชการในท้องถิ่นมีความตื่นตัวในการรักษาคุณภาพของสินค้าของตนอยู่เสมอ

๑๙.๓ ความคิดเห็นและข้อสังเกตที่ได้รับโดยวิธีอื่น

-ไม่มี-

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่มี อนึ่ง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามข้อ ๑๙ ในหลายประเด็นได้ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งกระทรวงพาณิชย์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้มีหนังสือเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฯ ไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการออกอนุบัญญัติต่างๆ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฯ ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วน เช่น กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้าน และการโต้แย้งคำคัดค้านการขึ้นทะเบียน การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๗ กฎกระทรวงกำหนดรายชื่อประเภทสินค้าเฉพาะอย่าง

และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือพ้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการคุ้มครองและส่งเสริมสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการในภารกิจหลัก ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการขึ้นทะเบียน ด้านการควบคุมคุณภาพ และด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์และสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างครบวงจร ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ โดยการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้แก่ผู้ผลิตสินค้า ผู้ประกอบการค้า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ และการส่งเสริมสินค้าของชุมชนในแต่ละพื้นที่ให้ได้รับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในระดับกลางน้ำ โดยการส่งเสริมให้สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว มีระบบควบคุมคุณภาพทั้งในระดับพื้นที่และระดับสากล เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค และในระดับปลายน้ำ โดยการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้มีเอกลักษณ์และเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งมีการสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์ให้สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นที่รู้จักมากขึ้นในหมู่ผู้บริโภคทั้งในไทยและต่างประเทศ

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัตินี้มีการบังคับใช้เป็นการทั่วไป และได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในมิติเศรษฐกิจและมิติทางสังคมให้แก่ประเทศไทย

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทยและในการแก้ไขและเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีการกำหนดสิทธิและเงื่อนไขในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือการส่งระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งฐานความผิดและโทษสำหรับการกระทำโดยมิชอบ ตลอดจนมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือและมีมาตรฐานสากล

โดยปัจจุบันมีสินค้าไทยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น ๒๒๑ สินค้า สร้างมูลค่าให้กับประเทศจำนวน ๗๗,๓๑๗,๕๑๗,๖๐๕ บาท

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

๑) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่กฎหมายกำหนด

๒) ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้ามีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในทะเบียนเท่านั้น

๓) กรมทรัพย์สินทางปัญญามีหน้าที่ในการทำให้การขึ้นทะเบียน การควบคุมคุณภาพ และการปกป้องสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๔) ประชาชนผู้ไม่มีสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถประกอบการค้าโดยใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ หากบุคคลใดกระทำการดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่มีชอบหรือเป็นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๒.๕ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

ตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังไม่พบผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มครองหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติฉบับนี้คุ้มครองและได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เนื่องจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นสิทธิชุมชน ซึ่งผู้ขอขึ้นทะเบียน ผู้ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ นอกจากนี้เป็นการคุ้มครองสิทธิในฐานะเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งประเทศไทยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศแล้ว สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานในการยกระดับมาตรฐานของสินค้าท้องถิ่นและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้ นอกจากนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังเป็นประโยชน์ในมิติทางสังคมด้วย เช่น ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ช่วยรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น รักษามรดกตกทอดขนบธรรมเนียมและศิลปะพื้นบ้านของไทย และสร้างความภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นในถิ่นกำเนิด

แม้ว่าผู้ขอขึ้นทะเบียน ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าจะมีภาระหรือต้นทุนในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งควบคุมคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานภายหลังที่ได้สิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แต่เมื่อได้ชั่งน้ำหนักกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นย่อมเห็นได้ว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ก่อประโยชน์มากกว่า

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ผลิตและประกอบการค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องในหลายประเด็น เช่น

๒๔.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” “ผู้ผลิตสินค้า” และ “ผู้ประกอบการค้า”

๒๔.๒ เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๓ กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ

๒๔.๔ แก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๕ กำหนดให้นายทะเบียนสามารถสั่งให้แก้ไขคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๖ กำหนดเหตุแห่งการคัดค้าน และลดระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านและการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้าน

๒๔.๗ กำหนดให้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๘ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๙ เพิ่มเติมระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการสั่งให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และระบบควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒๔.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยให้การระบุแหล่งที่มาหรือการนำเสนอสินค้าที่มีได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ไม่ว่าด้วยวิธีใดและการกระทำที่ขัดต่อแนวทางปฏิบัติที่สุจริตเป็นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมถึงห้ามการใช้คำแปลสำหรับสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เฉพาะอย่าง

๒๔.๑๒ กำหนดโทษปรับเป็นพินัยแก่การใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ได้รับอนุญาต

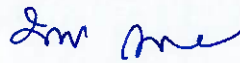
ซึ่งกระทรวงพาณิชย์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้นำประเด็นดังกล่าวมายกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แล้ว

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

-ไม่มี-

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นางสาวนุสรา กาญจนกุล)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นายพุดพิพัฒน์ จิรัสย์ชานะ นายเสฏฐวุฒิ ต่างท้วม นางสาวเจษณี แก้วมะเรียง

โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๕๑๙๑

อีเมล legaldip09@gmail.com